

1,2,3, φτού και βγαίνω... Μα που είναι το Φθινόπωρο;;; Μας κρύβεται καλά...

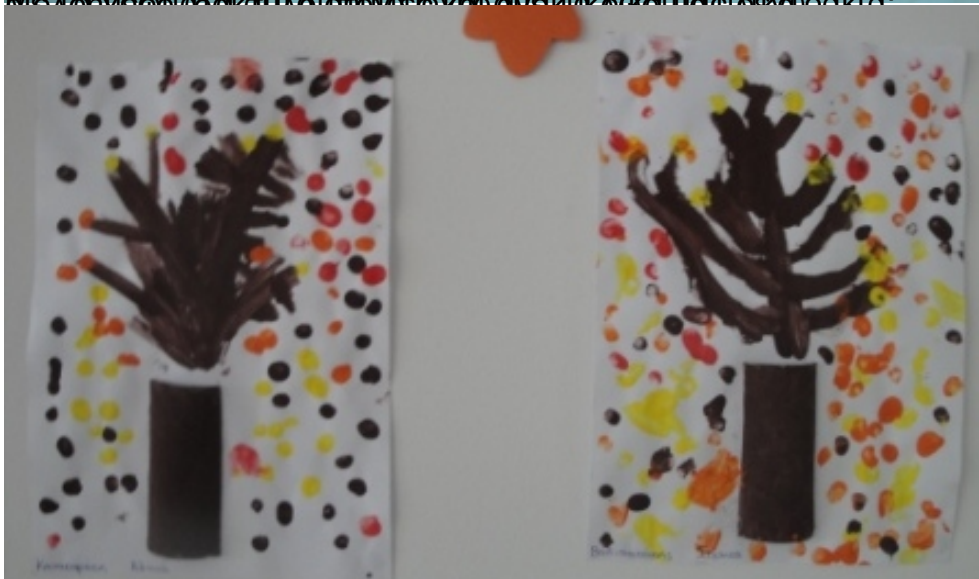
Εμείς πάντως το αναζητήσαμε στην αυλή του σχολείου και σαν μικροί ντετέκτιβς ανακαλύψαμε κάποια ίχνη του: πεσμένα φύλλα, βρεγμένο χώμα, ακόμη ένα σαλιγκάρι, που το ονομάσαμε "Σαλιάρη"!!!!

Ψάξαμε να το βρούμε μέσα στο βιβλίο της Λότης Πέτροβις Ανδρουτσοπούλου "Τα παιδιά του Φθινοπώρου" και ντυθήκαμε με τα χρώματά του: το καφέ, το κίτρινο, το πορτοκαλί και το κόκκινο

Με τα χρώματα φθινοπώρου, τα φύλλα και τα κλαδιά, οι μαθητές δημιούργησαν:

Βελούσος (αυθεντική σοφιστία, τυπώματα χρωμάτων και φύλλων)

κλασικό (δακτυλομπογιές και εισαγωγή στα σχήματα, κύκλος και ορθογώνιο)

Το φθινόπωρο πέφτουν τα φύλλα...

Εκεί που κρύφτηκε το φθινόπωρο... Το Φ φ του φθινοπώρου!! Μα πόσες

Μακάρι να φρούτα από φ αρχίζουν!! Φρούτα λοιπόν... και μάλιστα φθινοπωρινά...

Καίτοι είναι το καλοκαίρι αλλά οι κρύες βροχές και η αμυγδαλιά που ανθίζει ακόμα και λωτό!!

Κίονες που κρύφτηκαν μέσα στα φρούτα, μπουκιάς φρούτων κίονες στο σχολείο,

Μάθαμε και το αίνιγμα για το μήλο και το αποτυπώσαμε κιόλας...

Μην κρύβεστε το φθινόπωρο να μην το βρουν οι φίλοι μας! Πολύ όμορφο 1940 και γι' αυτό να μην

